



СТОЛИЧНА ОБЩИНА
СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33, Тел. 93 77 591,

31.12.2024 г.

X СОА24-ВК66-11545/31.12....

РЕГ.№

**ДО
СТОЛИЧНИЯ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ**

**ЧРЕЗ
Г-Н ЦВЕТОМИР ПЕТРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СТОЛИЧНИЯ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ**

ДОКЛАД

ОТ

Емил Димитров
/Общински съветник/

ОТНОСНО: преименуване на улици „2“, „3“, „4“, „6“ и „7“ в кв. „Враждебна“, район „Кремиковци“ съответно „Георги Кондолов“, „Поп Сокол“, „Чардафон Великий“, „Вълчо Ангов Македонец“ и „Никола Астарджиев“

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПЕТРОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,**

На основание чл. 6, ал. 1, т. 2 и чл.11, ал. 1 от „Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община“ (Наредбата), приета с Решение № 155 по Протокол № 102 от 08.03.2007 г. на Столичния общински съвет, представям на Вашето внимание настоящия доклад с предложения и мотиви за преименуване на улици с цифрови наименования 2, 3, 4, 6 и 7 в кв. „Враждебна“, р-н „Кремиковци“ на имената на българските революционери Георги Кондолов, Поп Сокол, Чардафон Великий и Ботевите четници Вълчо Ангов Македонец и Никола

Астарджиев. Предвид разпоредбите на чл. 11, ал. 1 от Наредбата, цифрови наименования на улици се допускат единствено при особени случаи. С оглед на чл. 8, ал. 1, т.6, според който с предимство при именуване се ползват имената на личности с изключителен принос за развитието на българското общество и столицата, представям на Вашето внимание мотиви за преименуване на горесцитираните улици с цифрови наименования на пет личности с изключителен принос за нашето общество:

Георги Кондолов (1858 – 1903) е български революционер, войвода на Вътрешната македоно-одринска революционна организация, водач на Преображенското въстание. Произхожда от многодетно бедно семейство като още от детските си години напуска дома си и е принуден да изкарва прехраната си като гърводелски чирак в Цариград. След Освобождението на България напуска Цариград и се установява в Хасково. Участва като доброволец срещу въстаналото помашко население в Родопите, в качеството си на войвода в отряда на Козлуджански отдел на 1-ва Еникьойска чета, където е награден с бронзов медал от княз Александър Батенберг. В Бургас, където се преселва от родния Малкотърновски край, Кондолов последователно е деец на Македонското дружество „Пирин планина“ и на Одринското преселническо дружество „Странджа“, които по-късно се вливат в Македоно-одринската организация в България, начело с Върховния комитет. Г. Кондолов е един от най-близките съратници на Петко войвода в дейността на дружество „Странджа“. Неговата революционна и организаторска дейност е високо оценявана от ръководителят на всички македонски и тракийски чети Гоце Делчев, който го привлича на страната на ВМОРО. Най-славния период от неговото войвожество е този от времето на подготовката и началото на Илинденско-Преображенското въстание в Одринско. Революционният конгрес на Вътрешната македоно-одринска революционна организация (ВМОРО) на Петрова нива го определя за началник на всички чети по време на въстанието в Одринско. Като войвода на голяма чета той ръководи превземането на село Паспалево с турските казарми. В тази кървава битка войводата е тежко ранен и по негово настояване е определен четник, който да го застреля, отървавайки го по този начин от ужасните мъки, в които се намира. На 5 септември 1925 г. бойните другари на войводата Лефтер Мечев, Георги Чепов, Георги Ганчев, Тодор Петков и Димитър Арнаудов пренасят нелегално костите му в Малко Търново в сандъче. На него изписват „Делото е свято. Проклети ще бъдете, ако не продължите борбата“, които са последните думи на Кондолов, преди да издъхне.

Никола Апостолов Троянов, известен като **поп Сокол**, е български свещеник и революционер, председател на революционния комитет по време на Априлското въстание в Брацигово, дал живота си за освобождението на България от османска

власт. Роден в Брацигово в семейство на костурски българи, преселници от Слимница, той завършва килийно училище, след което е изпратен в манастира „Св. Богородица“ край Кричим. По-късно е ръкоположен за свещеник в Брацигово, където преподава в началното и в класното училище.

На 22 февруари 1876 г. под ръководството на Георги Бенковски се основава местен революционен комитет в града. За председател на комитета е избран поп Сокол. В неговата къща са се провеждали събрания на революционния комитет, на които са присъствали много видни български революционери: Васил Левски, Васил Петлешков и др. Заседанията на Брациговския комитет обикновено ставали под председателството на поп Сокол, който бил почитан „поради възрастта и заслугите му“. Той отговарял за подготовката на въстанието в с. Жребичко и в с. Козарско. След потушаването на Априлското въстание в Брацигово той е заловен и подложен на жестоки изтезания в Пловдивския затвор, където почива.

Проган Тишков Проганов, наричан **Чардафон** и **Чардафон Велики(й)** е български опълченец-поборник от Руско-турската освободителна война (1877 – 1878), сержант-майор в милицията на Източна Румелия (отговаря за резервистите от село Голямо Конаре, днес град Съединение), активен участник в Съединението на Княжество България и Източна Румелия през 1885 г., по-късно офицер от Българската армия. До 1884 г. Проган Тишков носи прякор Чарда, означаващ *стадо говеда*. Като подигравка с директора на милицията и жандармерията на Източна Румелия поляка генерал Август фон Дригалски, към прякора на Проган Тишков прибавят частицата „фон“ (означаваща „от“ на немски, но възприемана като белег за аристократичен произход) и той става Чардафон. Наречен е иронично Чардафон Великий от Захари Стоянов в негов хумористичен очерк от 1887 г., считан за първата романизирана биография в страната.

Включва се активно в подготовката и провъзгласяването на Съединението. Член е на Тайния революционен комитет (БТЦРК) в Пловдив. Участва на тържествата в памет на Хаджи Димитър на връх Бузлуджа (1885), които изиграват роля на катализатор в подготовката. Организира и предвожда най-голямата чета – Голямоконарската, която на 5 срещу 6 септември 1885 г. влиза в Пловдив. Участва в арестуването на главния управител на Източна Румелия Гаврил Кръстевич и провъзгласяването на Съединението.

В съединена България Проган Тишков служи в кавалерията на Българската армия, достига до военно звание майор. Умира в родния си град Габрово през 1906 г.

Вълчо Ангов е роден в град Велес, тогава в Османската империя, днес в Северна Македония. Емигрира във Влашко. През 1868 г. гържи фурна в Галац, в която укрива Арсений Мартинов. Мартинов минава с четата на Хаджи Димитър

и Стефан Караджа и загиба. При разследването, властите от донос разбират, че Ангов го е укривал и го е снабдил с оръжие и той е арестуван и лежи три месеца в затвора. Освободен е с парична гаранция от изпратен от Филип Тотю човек. Филип Тотю лично го привлича към готвената акция за нова чета през пролетта на 1876 г. и Ангов се съгласява. Затова и името му не фигурира в личното тефтерче на Ботев. Ангов е назначен за десятник в Ботевата чета. В спомените на оцелелите четници Вълчо Ангов е споменаван като комита с висок дух, шеговит, издръжлив и изпълнителен. Ангов е сред „опитните с оръжието“ четници и спазва дисциплината в четата и заповедите на щаба. Ангов участва в престрелката при Баница и е свидетел на първите жертви на четата - посечените селяни от обоза. Оцелява в сражението при Милин камък, достига водопада Речка и отсяда с оцелелите на Колова поляна. Не е и сред загиналите в тежкото сражение на 20 май. Следите му се губят, след като се образуват отряди за оттегляне в планината. Името му е записано като *Вълчо Македонец* от западната страна на стария паметник на Христо Ботев във Враца.

Никола Мойнов Астарджиев е български национал-революционер и опълченец-поборник, печатар, фолклорист. Роден през 1850 г. в Ловеч. Учи печатарство в турското училище в Русе. Емигрира в Румъния и работи в печатарницата на Любен Каравелов. През 1873 г. е печатар при Христо Г. Данов и Янко С. Ковачев във Виена. Завръща се в Румъния и работи в печатарницата на Христо Ботев /Букурещ/. Участва в Априлското въстание (1876). Четник в Ботевата чета. Заловен и затворен в София. Освободен през 1877 г. Участва в Руско-турската война (1877-1878). Записва се в Българското опълчение. Проявява се в битките при Стара Загора и връх Шипка. След Освобождението е словослагател в Пловдив и Държавната печатница в София. Временен сътрудник на в. "Независимост (1873). Събирач на фолклор. Издава с Г.Х.Н. Лачоглу първа част на „Сборник от разни народни приказки и песни, 1870“.

След извършена проверка в „ГИС-София“ ЕООД, бе установено, че в поддържаната от дружеството система, към настоящия момент на територията на Столична община не съществуват улици с имената „Георги Конголов“, „Поп Сокол“, „Чардафон Великий“, „Вълчо Ангов Македонец“ и „Георги Конголов“.

Във връзка с горе-изложеното предлагам на Столичния общински съвет да вземе решение за преименуване на посочените улици с цифрови наименования в кв. „Враждебна“, р-н „Кремиковци“ съгласно приложения проект на решение.

Приложения:

1. Проект на решение
2. Становище от ГИС София ЕАД
3. Извадки от цифровия модел на СОФКАР
4. Писмо за становище по чл.7, ал. 2 от НИПООПППХЕТСО

С УВАЖЕНИЕ,

31.12.2024 г.

X

Емил Димитров
Общински съветник

ПРОЕКТ!!!

Р Е Ш Е Н И Е № _____

на Столичния общински съвет

от _____ 2025 година

ЗА преименуване на улици „2“, „3“, „4“, „6“ и „7“ в кв. „Враждебна“, район „Кремиковци“ съответно на „Георги Кондолов“, „Поп Сокол“, „Чаргафон Великий“, „Вълчо Ангов Македонца“ и „Никола Астарджиев“

На основание чл. 21, ал. 1, т. 18 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл. 11, ал.1 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община,

С Т О Л И Ч Н И Я Т О Б Щ И Н С К И С Ъ В Е Т **РЕШИ:**

1. Преименува улица „2“ , кв. „Враждебна“, район „Кремиковци“ „Георги Кондолов“ с изписване при транслитерация „*Georgi Kondolov*“.

2. Преименува улица „3“ , кв. „Враждебна“, район „Кремиковци“ „Поп Сокол“ с изписване при транслитерация „*Pop Sokol*“.

3. Преименува улица „4“ , кв. „Враждебна“, район „Кремиковци“ „Чаргафон Великий“ с изписване при транслитерация „*Chardafon Velikiy*“.

4. Преименува улица „6“ , кв. „Враждебна“, район „Кремиковци“ „Вълчо Ангов Македонца“ с изписване при транслитерация „*Valcho Andov Makedonetsa*“.

5. Преименува улица „7“ , кв. „Враждебна“, район „Кремиковци“ „Никола Астарджиев“ с изписване при транслитерация „*Nikola Astarzhiev*“.

6. Възлага на кмета на Столична община да организира поставянето на обозначителни табели с новото наименование на съответните обекти по т.1, т.2., т.3, т.4 и т.5 в срок не по-късно от един месец от датата на влизане в сила на настоящото решение.

7. Възлага на кмета на Столична община да организира публикуването на настоящото решение в поне един местен ежедневник, както и в официалния сайт на Столична община.

Настоящото решение е прието на заседание на Столичния общински съвет, проведено на _____ 2025 г., Протокол № _____, точка ___ от дневния ред, по доклад № _____ и е подпечатано с официалния печат на Столичния общински съвет.

**Председател на
Столичния общински
съвет:**

Цветомир Петров